

det ligger vel i, at man i Landbruget i høj Grad anvender Maskiner. Jeg kunde forstaa, at man kunde være tilbøjelig til at tro, at hvis denne Lov omfattede alle Landbrugets Arbejdere, vilde man komme og sige det samme som det ærede Medlem for Fredericia sagde om Møllerne: Dette kunne vi slet ikke taale; Landbrugerne leve under saa fortrykte Forhold, at de ikke kunne bære en Byrde til, og som Følge deraf maa de være fri for en Lov, som lægger en saadan Byrde paa dem. Og jeg er sikker paa, at man i saa Fald vilde kunne finde en hel Række af Betragtninger, som skulde godtgøre, at der i og for sig ikke var Grund til at komme med en Ulykkesforsikringslov ude paa Landet, fordi man der i mange Retninger arbejder paa den gode gamle Maade, ved hvilken Faren ikke er bleven større nu end tidligere. Jeg deler ikke denne Betragtning og mener virkelig, at man burde have Landarbejderne med, men for at faa dem med tror jeg, at man skal gaa den Vej, man er gaaet her, og tage dem, vi her have med at gøre, saa vil man ganske sikkert inden lang Tid ogsaa komme til at undersøge, hvorledes man kan sikre andre Arbejdere. Man har jo her udeladt f. Eks. Søtransporten, Skibsfarten og endvidere Fiskeriet, som jo i Virkeligheden — det have vi desværre aarlig Erfaring for — er et meget farefuldt Erhverv, og ved Siden deraf er der ogsaa andre Erhverv, der drives af Folk, der have en ringe økonomisk Evne og som Følge deraf vel kunne paakræve en Lovgivning, der sikrede de paagældende eller deres efterladte, naar de kom til Skade eller satte Livet til under deres farlige Virksomhed. Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen) har derfor ganske sikkert Ret, naar han sagde, at denne Lov vilde vække Misfornøjelse ude omkring i Landet. Ogsaa jeg tror, at det vil vække Misfornøjelse, at en hel Del Mennesker ikke ere komne med, men jeg tror, at Virkningen deraf vil blive, at de ville arbejde paa at komme med, og saa naa vi det Resultat, som baade det ærede Medlem og jeg saagerne ville naa, nemlig at faa alle Arbejdere med. — Af de Udtalelser, der ere faldne her i Dag fra dem, som have haft noget at indvende mod Lovet — og det har været Tilfældet med alle, undtagen den første Taler, det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) — viser det sig imidlertid ret klart, at det i og for sig havde været naturligt, om man havde

taget det Udgangspunkt, som Socialdemokraterne ønskede, nemlig at alle skulle være forsikrede eller rettere sagt, at Samfundet skulde paatage sig en Forsørgelsespligt over for alle, der kom til Skade ved Ulykkestilfælde. Derved vilde man nemlig komme bort fra alle de Stridigheder, der, som det er paavist, kunne fremkomme, og fra alle de Uretfærdigheder, som fremkomme ved en Speciallovgivning af den Art, som her ligger for. Vort Forslag vilde man imidlertid fra ingen Side støtte, det bekæmpede man fra alle Sider; det gik meget for vidt, det var ganske urimeligt osv. Nu kommer der et Forslag, som gaar i en helt anden Retning, og saa bekæmper man det, idet man siger, at det gaar ikke vidt nok, det er urimeligt, den er ikke med, og den er ikke med, medens den og den er med osv. En saadan Betragtning maa imidlertid ganske logisk, hvis man virkelig havde den Kærlighed til en Ulykkesforsikring, som er kommen til Orde, føre til, at man kunde gaa den af Socialdemokraterne ønskede Vej. Det har man nu ikke gjort, og det synes ikke at være muligt nu at faa et Lovforslag anderledes end det, som her foreligger. — Da jeg stemte for Lovforslaget i Fjor og anbefalede at stemme for det, gjorde jeg det, fordi jeg mente, vi burde dog i alt Fald se at faa begyndt, men jeg gjorde det ogsaa af en anden Grund. Jeg tænkte, at der var en Mulighed for, at naar dette Forslag kom op i det andet Ting, som jo tidligere har vedtaget et Ulykkesforsikringsforslag, som gik betydeligt videre, vilde Folgen maaske blive den, at det andet Ting vilde falde tilbage paa sit gamle Forslag og sende det herved som sit Tilbud. I adskillige Maader vilde jeg nemlig have foretrukket dette Forslag for det her foreliggende. Dette er imidlertid ikke sket; det andet Ting har sluttet sig til Tanken i det her foreliggende Forslag; og naar det er Tilfældet, ser jeg ikke rettere, end at de, som ønske, at vi overhovedet komme til en Lovgivning paa dette Omraade, maa resignere over for mulige videregaaende Ønsker i dette Øjeblik og slutte sig til det, som synes at have et Flertal for sig i Rigsdagen.

Jeg skal sluttelig gaa over til at omtale nogle af de reelle Ændringer, som Forslaget er undergaaet. Under § 1 har man strøget den Bestemmelse, at Arbejderne ikke ere forsikrede mod Skade, der er foranlediget af andre eller ved højere Magt. Jeg ønskede i sin Tid, at denne Bestemmelse skulde udgaa og er nu meget